

Toelichting Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek.

Inleiding.

Naast een verordening maatschappelijke ondersteuning is er ook een Besluit maatschappelijke ondersteuning. In dit besluit zijn de belangrijkste bedragen bij elkaar gebracht, die op basis van de verordening moeten worden vastgesteld. Daarnaast zijn alle regels waarvoor de verordening een delegatiebepaling voor het college bevat in het besluit ingevuld. Daarnaast is er een nadere uitwerking opgenomen in de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning.

Het voordeel van het opnemen van de bedragen in een besluit en de beleidsregels is dat bij wijziging van de bedragen (bijvoorbeeld omdat er aan de hand van de prijsindex een bijstelling van bedragen plaatsvindt) niet de verordening gewijzigd moet worden en dus in de Raad besproken en opnieuw vastgesteld moet worden. Bijstelling van het Besluit door het college kan aanzienlijk sneller plaatsvinden.

Het eerste onderwerp dat in het besluit aan de orde komt is het persoonsgebonden budget. Van alle soorten voorzieningen waarvoor een persoonsgebonden budget mogelijk is wordt in het Besluit uitgewerkt hoe het bedrag van het persoonsgebonden budget wordt samengesteld. Per hoofdstuk worden vervolgens alle nog vast te stellen bedragen opgenomen, zodat die ingevuld kunnen worden en het Besluit spoort met de verordening. In hoofdstuk 7 tot slot wordt geregeld boven welk bedrag in bepaalde omstandigheden advies gevraagd moet worden en hoe de samenhangende afstemming bij de toekenning, zoals genoemd in artikel 5 van de wet, wordt geregeld. In hoofdstuk 8 zijn de slotbepalingen opgenomen.

Hoofdstuk 1. Bijzondere regels over het persoonsgebonden budget.

Algemeen.

De systematiek van de Verordening is dat steeds algemene voorzieningen, waaronder collectief vervoer, het primaat hebben. Bij algemene voorzieningen is geen persoonsgebonden budget mogelijk, waar tegenover staat dat de algemene voorziening een snel te realiseren oplossing biedt en er bij algemene voorzieningen een eenvoudige en lichte toelatingstoets geldt en er bij de verstrekking daarvan nooit een eigen bijdrage wordt gevraagd. Voor alle andere voorzieningen geldt dat er een persoonsgebonden budget kan worden gevraagd, waarbij dan de volgende bijzondere regels gelden

Artikel 1. Regels rond verstrekking.

1.1.

Verstrekking van een persoonsgebonden budget vindt plaats op verzoek van de aanvrager. Dit kan bij voorkeur tegelijk met de aanvraag, indien op dat moment al duidelijk is dat de aanvrager dit wenst.

1.2.

Een aanvrager komt in eerste instantie in aanmerking voor een algemene voorziening. Is die niet passend, dan kan de aanvrager al dan niet een individuele voorziening ontvangen. Daarna kan op verzoek van de aanvrager verstrekking in de vorm van een persoonsgebonden budget plaatsvinden. Niet in alle situaties is het mogelijk een persoonsgebonden budget te ontvangen. Allereerst is het niet mogelijk een persoonsgebonden budget te ontvangen als de algemene hulp bij het huishouden een goede en snelle oplossing biedt. Daarvan zal sprake zijn indien het gaat om een beperkte omvang in tijd en/of duur.

Daarnaast zal ook in situaties dat tijdens onderzoek duidelijk wordt dat een aanvrager problemen zal krijgen met het omgaan met een persoonsgebonden budget, dit als contra-indicatie worden opgevat.

Hierbij valt onder andere te denken aan:

- * bij de aanvrager is reeds eerder op grond van de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek een persoonsgebonden budget verstrekt en deze is op grond van artikel 35 en 36 van de Verordening ingetrokken en/of teruggevorderd, tenzij tijdens onderzoek duidelijk is geworden dat de aanvrager deze problemen met het omgaan met een persoonsgebonden budget niet meer zal hebben;
- * bij de aanvrager is sprake van een schuldsanering op grond van de Wet schuldsanering natuurlijke personen;
- * situaties waarbij sprake is van medische of psychisch sociale problemen;
- * bij de aanvrager sprake is van een progressief ziektebeeld of de aanvrager een kind in de groei betreft.

Het betreft hier geen limitatieve opsomming maar de voorbeelden dienen ter verduidelijking.

1.3.

Verstrekking als persoonsgebonden budget bij voorzieningen in natura is gebonden aan een bepaalde periode. Deze periode is bepaald op een gebruikelijke afschrijvingstermijn van vijf jaar

1.4.

Een woonvoorziening kan verstrekt worden als voorziening in natura. Dit zal vooral gelden voor kleinere, losse en daarom vaak herbruikbare voorzieningen, zoals tilliften, toiletstoelen en dergelijke voorzieningen. Bouwkundige woonvoorzieningen zullen naar hun aard over het algemeen niet als voorziening in natura aangeboden kunnen worden. Dit artikellid bepaalt dat bepaalde roerende woonvoorzieningen uitsluitend in natura worden aangeboden, om te voorkomen dat er sprake zal zijn van kapitaalvernietiging. Ook bij trapliften is dit het geval.

1.5.

De sportrolstoel is een voorziening die meegenomen wordt vanuit de Wvg zonder dat deze sportrolstoel in de Wvg of in de Wmo wordt genoemd. De sportrolstoel is een bovenwettelijke voorziening, in de Wvg opgenomen naar aanleiding van een verzoek van de Tweede Kamer. Daarom wordt de verstrekkingwijze, zoals bij de Wvg gewoon voortgezet, hetgeen betekent dat een sportrolstoel alleen verstrekt wordt als een persoonsgebonden budget. Dit persoonsgebonden budget is niet kostendekkend en dient beschouwd te worden als tegemoetkoming in de kosten van aanschaf en onderhoud voor een periode van drie jaar. Na drie jaar kan opnieuw een persoonsgebonden budget worden toegekend.

1.6.

De keuze die gemaakt wordt ten aanzien van de verantwoording van het persoonsgebonden budget wordt hier vastgelegd.

Hoofdstuk 2. Eigen bijdragen, eigen aandeel en besparingsbijdrage.

Artikel 2. Omvang van de eigen bijdrage en het eigen aandeel.

Hoofdstuk IV van de Algemene Maatregel van Bestuur handelt over eigen bijdragen en het eigen aandeel bij financiële tegemoetkomingen. In artikel 4.1 van de Algemene Maatregel van Bestuur wordt onder a, b, c en d aangegeven welke bedragen de minister als maximum laat gelden voor welke groepen. Lid 2 van artikel 4.1. geeft aan dat de gemeenteraad kan bepalen dat de genoemde bedragen in gelijke mate gewijzigd worden. Wat onder “in gelijke mate” wordt begrepen, staat verwoord in de concept AMvB op pagina 21. Ook het percentage van 15% kan door de gemeenteraad naar beneden gewijzigd worden. Aangezien de gemeenteraad heeft uitgesproken het uitgangspunt te huldigen dat de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen, wordt geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot verlaging. De minima kunnen voor de eigen bijdrage, die men moet betalen, een beroep doen op de bijzondere bijstand, zodat alleen de minima gecompenseerd worden en niet degenen die een hoger inkomen hebben. In dit artikel worden de bedragen genoemd zoals die van toepassing zijn. Voor de bepalingen omtrent ongehuwde en gehuwde personen wordt verwezen naar artikel 1 lid 2 t/m 7 van de Wet maatschappelijke ondersteuning. De eigen bijdrage is dus een vast bedrag per vier weken, zoals dit in de verschillende artikelliden is genoemd. Dit vaste bedrag wordt verhoogd met 15% van het jaarinkomen van belanghebbende, voorzover dat boven het in de verschillende artikelliden genoemde jaarbedrag ligt, omgerekend naar vier weken.

Artikel 3. Algemene voorzieningen.

Zoals onder in hoofdstuk 1 onder Algemeen van deze toelichting al genoemd is voor algemene voorzieningen geen eigen bijdrage verschuldigd.

Artikel 4. Rolstoelvoorzieningen.

Artikel 4.1., lid 4 van de AMvB bepaalt dat voor een rolstoel geen eigen bijdrage verschuldigd is.

Artikel 5. Cumulatie van eigen bijdragen en eigen aandeel.

Artikel 4.1. van de AMvB geeft het kader aan voor de per kalenderjaar maximaal verschuldigde eigen bijdrage en het aandeel in de kosten van maatschappelijke ondersteuning dat bij de toekenning van een financiële tegemoetkoming voor eigen rekening blijft.

Artikel 6. Negenendertig perioden van vier weken.

Artikel 4.1., lid 3 van de AMvB bepaalt dat bij roerende zaken die in eigendom worden verschaft of bij bouwkundige of woontechnische aanpassingen de eigen bijdrage of het eigen aandeel over maximaal 39 perioden van vier weken gevraagd mag worden. Dit artikel geeft de invulling daarvan.

Artikel 7. Besparingsbijdrage.

Wanneer een voorziening wordt verstrekt waarmee een algemeen gebruikelijke voorziening wordt vervangen of kan worden vervangen, zoals gebeurt bij verstrekking van een driewiel fiets, autozitje, buggy, enz. zal alleen verstrekking van de meerkosten aan de orde zijn. Dat betekent dat het algemeen gebruikelijke deel niet vergoed zal worden. Voor de bepaling van het bedrag voor het algemeen gebruikelijke deel wordt aangesloten bij de meest recente uitgave van de prijzengids van het Nibud (Nationaal instituut voor budgetvoorlichting).

Hoofdstuk 3. Hulp bij het huishouden.

Artikel 8. Omvang van de hulp bij het huishouden.

In artikel 8 wordt nogmaals de omvang van de hulp bij het huishouden, uitgedrukt in klassen, weergegeven.

Artikel 9. Vaststelling bedrag persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden.

In artikel 9 wordt aangegeven hoe het persoonsgebonden budget voor de hulp bij het huishouden wordt vastgesteld.

Omdat de gemeente de systematiek van klassen hanteert, zoals ook in de AWBZ gehanteerd, is het bedrag gebaseerd op de bij het midden van de klasse behorende aantal uren. Dat betekent dat in klasse 1 het bedrag gebaseerd is op 1 uur zorg, in klasse 2 op 3 uur, in klasse 3 op 5,5 uur, in klasse 4 op 8,5 uur, in klasse 5 op 11,5 uur en in klasse 6 op 14,5 uur. Het uurbedrag is het gemiddelde uurtarief van de door de gemeente gecontracteerde partijen voor de verlening van de zorg in natura.

Wordt er gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot additionele uren boven de hoogste klasse 6 dan wordt op basis van de hardheidsclausule het tarief van klasse 6 verhoogd met het bedrag van klasse 1 vermenigvuldigt met het aantal uren waarmee de bovengrens van klasse 6 wordt overschreden.

Hoofdstuk 4. Woonvoorzieningen

Artikel 10. Vaststelling bedragen woonvoorziening.

In artikel 10.1 is geregeld hoe de financiële tegemoetkoming minus het eigen aandeel of het persoonsgebonden budget voor een woonvoorziening wordt vastgesteld.

Het gaat daarbij om de kosten van de door het college goedgekeurde offerte. Daarin kan een aantal kosten teruggevonden worden. Te denken valt hierbij aan de kosten van bouw, maar ook aan eventuele kosten architect, kosten van vergunningen en kosten van toezicht.

Door uit te gaan van de kosten van de goedgekeurde offerte is het mogelijk per offerte andere kosten mee te nemen. Zo zullen toezichtkosten bij een kleine verbouwing geen rol spelen. Om welke kosten het zal kunnen gaan is uitgewerkt in de beleidsregels.

Artikel 10.2 geeft het afschrijvingschema aan volgens welk schema bij verkoop binnen 10 jaar een eventueel bedrag, dat het gevolg is van de meerwaarde van de woning door de aanpassing, aan het college moet worden terugbetaald. De meerwaarde is het verschil tussen de verkoopprijs en de WOZ-waarde + 10%. Het terug te betalen bedrag kan nooit meer zijn de kosten van de aanpassing, verhoogd met de wettelijke rente.

Artikel 10.3 en 10.4 tenslotte leggen vast welke bedragen verstrekt worden als het gaat om een verhuiskostenvergoeding of bij het bezoekbaar maken.

Hoofdstuk 5. Het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel.

Artikel 11. Vaststelling bedragen vervoersvoorziening.

Artikel 11 regelt de wijze waarop een persoonsgebonden budget voor een vervoersvoorziening wordt vastgesteld. Hierbij wordt uitgegaan, conform de verordening, van de goedkoopst-adequate voorziening. Het primaat wordt gelegd bij een PGB in de vorm van een huurbedrag inclusief onderhoud en reparatie. Het PGB bestaat dan uit het bedrag dat maandelijks als huurprijs beschikbaar is. Hiermee kan een aanvrager dan zijn voorziening huren. Uitgangspunt is hierbij de huurprijs zoals dat door het college aan de leverancier betaald zou zijn. Conform artikel 6 Wmo moeten voorzieningen in natura en het persoonsgebonden budget 'vergelijkbaar' zijn. Dat betekent dat aanvrager met het verstrekte PGB een "vergelijkbare" voorziening aan moet kunnen schaffen. De aanvrager zal echter doorgaans niet dezelfde korting kunnen bedingen als een gemeente. Vanuit het oogpunt van financiële beheersbaarheid is het voor een gemeente niet wenselijk om een hoger bedrag te verstrekken aan PGB dan dat het kwijt is bij een verstrekking in natura.

Is huur niet mogelijk dan wordt uitgegaan van de goedkoopst-adequate voorziening (zoals in de verordening bepaald) welk bedrag indien nodig verhoogd wordt met de gemiddelde kosten van onderhoud en reparatie aan vergelijkbare vervoersvoorzieningen.

Artikel 12. Vaststelling inkomensgrens.

Artikel 12 legt vast vanaf welke grens de auto algemeen gebruikelijk wordt geacht. Deze grens werd in de Wvg uitgedrukt in termen afgeleid van het norminkomen. De Algemene Maatregel van Bestuur spreekt evenwel niet meer over het norminkomen, maar over inkomen. Voor de berekening van de inkomensgrenzen in dit artikel zijn de inkomensnormen uit artikel 4.1 van de AMvB (zijnde 120% van het sociaal minimum) als uitgangspunt gehanteerd om te komen tot de norm van artikel 25 van de verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek, zijnde 150% van het sociaal minimum.

Artikel 13. Kosten gebruik (eigen) auto en (rolstoel) taxi.

Artikel 13 tenslotte legt een aantal bedragen vast voor de autokostenvergoeding, de taxikostenvergoeding en de vergoeding van de rolstoeltaxi. Onder welke voorwaarden deze bedragen worden toegekend, volgt uit de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning en de beleidsregels (Verstrekkingsboek) Wmo. De genoemde bedragen zijn gebaseerd op 2000 kilometer per jaar naar het gemiddelde tarief van de totale kilometerprijs, zoals opgenomen in de Nibud prijzengids (€ 0,38 en voor een rolstoeltaxi € 0,76).

Artikel 14. Aanvulling collectief vervoer.

Op grond van dit artikel kunnen burgemeester en wethouders in aanvulling op het collectief vervoer (Regiotaxi) als bedoeld in artikel 22 onder a. van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek een bedrag verlenen als tegemoetkoming in de bestrijding van incidentele bovenregionale kosten en extra al dan niet zichtbare kosten in de directe woon- en leefomgeving van de persoon met beperkingen. De bedragen zijn gebaseerd op 300 kilometer per jaar naar het gemiddelde tarief van de totale km-prijs, zoals opgenomen in de Nibud prijzengids. Wanneer de vervoersbehoefte van een echtpaar niet samenvalt is het bedrag gebaseerd op 225 kilometer per persoon per jaar.

Onder welke voorwaarden deze bedragen worden toegekend, volgt uit de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning en de beleidsregels (Verstrekkingsboek) Wmo.

Hoofdstuk 6. Verplaatsen in en rond de woning.

Artikel 15. Vaststelling bedrag persoonsgebonden budget rolstoelvoorziening.

Artikel 15 regelt de wijze waarop een persoonsgebonden budget voor een rolstoel wordt vastgesteld. Hierbij wordt uitgegaan, conform de verordening, van de goedkoopst-adequate voorziening. Het primaat wordt gelegd bij een PGB in de vorm van een huurbedrag inclusief onderhoud en reparatie. Het PGB bestaat dan uit het bedrag dat maandelijks als huurprijs beschikbaar is. Hiermee kan een aanvrager dan zijn voorziening huren. Uitgangspunt is hierbij de huurprijs zoals dat door het college aan de leverancier betaald zou zijn. Conform artikel 6 Wmo moeten voorzieningen in natura en het persoonsgebonden budget ‘vergelijkbaar’ zijn. Dat betekent dat aanvrager met het verstrekte PGB een “vergelijkbare” voorziening aan moet kunnen schaffen. De aanvrager zal echter doorgaans niet dezelfde kwantumkorting kunnen bedingen als een gemeente. Vanuit het oogpunt van financiële beheersbaarheid is het voor een gemeente niet wenselijk om een hoger bedrag te verstrekken aan PGB dan dat het kwijt is bij een verstrekking in natura.

Is huur niet mogelijk dan wordt uitgegaan van de goedkoopst-adequate voorziening (zoals in de verordening bepaald) welk bedrag indien nodig verhoogd wordt met de gemiddelde kosten van onderhoud en reparatie aan vergelijkbare vervoersvoorzieningen.

Elke rolstoel die enige aanpassing behoeft zal uitkomen op een ander bedrag. Daarom vindt vaststelling van het persoonsgebonden budget bij rolstoelen vaak per rolstoel plaats.

Hoofdstuk 7. Advisering en samenhangende afstemming.

Artikel 16. Verplicht advies.

De Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning bepaalt in artikel 32 lid 2 dat in bepaalde situaties boven een bepaald bedrag verplicht advies gevraagd moet worden. In artikel 16 staat dit bedrag vermeld.

Artikel 17. Samenhangende afstemming.

De Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning bepaalt in artikel 33 dat in dit Besluit bepaald moet worden op welke wijze de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend wordt afgestemd op de situatie van de aanvrager. Bij deze eisen is aangesloten bij de eisen die het Zorgindicatiebesluit stelt ten aanzien van het onderzoek inzake de AWBZ. Hierdoor is enerzijds de samenhang met de AWBZ gewaarborgd, maar wordt anderzijds ook een ruime hoeveelheid informatie vergaard waarmee het college een zorgvuldig, op de individuele situatie af te stemmen besluit kan nemen.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen.

Artikel 18. Evaluatie en indexering.

Artikel 18 bepaalt dat dit Besluit wordt aangepast, indien jaarlijkse evaluatie/indexatie daartoe aanleiding geeft.

Artikel 19. Beleidsregels.

In de Beleidsregels Wmo (Verstrekkingsboek) zijn diverse bepalingen uit dit besluit nader uitgewerkt, De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek, het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek en de Beleidsregels Wmo vormen samen een sluitend geheel aan regelgeving.

Artikel 20. Intrekking Besluit maatschappelijke ondersteuning 2007.

Deze bepaling spreekt voor zich en wordt niet nader toegelicht.

Artikel 21 en 22. Inwerkingtreding en citeerartikel.

Deze bepalingen spreken voor zich en worden niet nader toegelicht.